

- Οι επιθέσεις στο Παρίσι -

**ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ
ΠΟΛΕΜΟ ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ**

Ανακοίνωση του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κόμματος (*Il Partito Comunista*)

Οι σφαγές που διαπράχθηκαν στο Παρίσι μεταξύ 7 και 9 Ιανουαρίου 2015, σύμφωνα με τον αστικό τύπο, από «εξτρεμιστές ισλαμιστές», περιγράφονται από όλα τα καθεστωτικά μέσα ενημέρωσης ως το επεισόδιο μιας αναπόφευκτης σύγκρουσης ανάμεσα σε πολιτισμούς, θρησκείες και φυλές. Επαναλαμβάνουν κατά κόρον ότι «όλοι μας είμαστε υποχρεωμένοι» να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας απέναντι σε αυτήν την επίθεση, απέναντι σ' αυτόν τον πόλεμο. Κατά συνέπεια, σύσσωμοι οι αρχηγοί όλων των ευρωπαϊκών αστικών κρατών, με τη συνοδεία μιας μάζας ανθρώπων προερχόμενων από όλες τις τάξεις κατέβηκαν στους δρόμους για να εκθειάσουν τις «Δυτικές μας αξίες» της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Για ακόμη μια φορά, αυτό το *μελαγχολικό μελόδραμα* λειτούργησε θαυμάσια ώστε να εξωθήσει τις μάζες στον πατριωτισμό και την εθνική αλληλεγγύη. Λίγες ήταν οι φωνές εκείνες που κατήγγειλαν τις προφανείς αντιφάσεις των προσεκτικά «ενορχηστρωμένων» ειδήσεων από τα μέσα ενημέρωσης, ώστε οι άνθρωποι να καταπιούν την ιδέα ενός άλλου πολέμου, χρησιμοποιώντας την παλιά μέθοδο της *κρατικής τρομοκρατίας*. Δεν θα μπορούσε να ήταν αλλιώς, όσο θα απουσιάζει ένα κόμμα της αντιπολίτευσης που θα είναι αντι-αστικό και δεν μπορεί παρά να είναι επαναστατικό και κομμουνιστικό.

Δεν πρόκειται να αναφερθούμε εδώ στην ιστορία των «τρομοκρατικών εκστρατειών βίας», αν και η Ιταλία είχε κάποια εμπειρία από αυτές στο παρελθόν.

Για να μπορέσει να διεξαχθεί πόλεμος, θα πρέπει να αποκτηθεί η ηθική και υλική συναίνεση από εκείνους που θα σκοτωθούν. Και δεδομένου ότι δεν πρόκειται να γίνουν αποδεκτά τα πραγματικά κίνητρα των ιμπεριαλιστικών πολέμων - δηλαδή τα ιδιοτελή συμφέροντα του μεγάλου διεθνούς κεφαλαίου - θα πρέπει να εφευρεθεί μια μυθολογία ικανή να ρίξει στάχτη στα μάτια του προλεταριάτου και της μικροαστικής τάξης. Η εξήγηση που θα δοθεί στον «λαό» για τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο είναι πως ήταν αναγκαίος για την καταπολέμηση αφενός του γερμανικού μιλιταρισμού και αφετέρου του

βάνανσου φεουδαρχικού τσάρου. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ήταν, σύμφωνα με την αστική εκδοχή, ο πόλεμος της δημοκρατίας και του σοσιαλισμού εναντίον του φασισμού και του ναζισμού. Κάτω από αυτά τα ψεύτικα λάβαρα, δεκάδες εκατομμύρια προλεταρίων, που θεωρούνταν πλεόνασμα σε σχέση με τις απαιτήσεις της συσσώρευσης του κεφαλαίου, στάλθηκαν στο σφαγείο του πολέμου. Και κατά τη διάρκεια αυτών των τραγικών γεγονότων, οι κομμουνιστές επαναστάτες ήταν οι μόνοι που στάθηκαν ακλόνητοι στις θέσεις τους και κατήγγειλαν ακούραστα την τερατώδη κοροϊδία.

Και σήμερα περνάμε στην προετοιμασία του τρίτου παγκοσμίου πολέμου, χρησιμοποιώντας ρητορείες για τον Δυτικό φιλελευθερισμό που αντιτίθεται στον ρώσικο κρατισμό, που ψευδεπίγραφα αποκαλείται κομμουνιστικός. Σ' αυτό έρχεται σήμερα να προστεθεί το φόβητρο της «ισλαμικής τρομοκρατίας», που από τις 11 Σεπτεμβρίου 2001 «μας» έχει κηρύξει τον πόλεμο.

Επαναλαμβάνουμε, το φόβητρο! Στην πραγματικότητα, η «τρομοκρατία», που χρησιμοποιείται από όλα τα κράτη ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες τους, αποτελεί ένα όργανο και όχι στόχο. Όσον αφορά δε το «ισλαμικός» δεν λέει τίποτα σχεδόν ως μια δογματική έννοια ή κάποιο πολιτικο-εθνικό πρόγραμμα, αν θελήσουμε να αναφερθούμε στην πραγματική κοινωνική κατάσταση των αραβικών χωρών. Αυτοί οι «τρομοκράτες», καλά οπλισμένοι και εξοπλισμένοι, είναι απλώς μισθοφόροι στην υπηρεσία των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Όλες οι εκκλησίες αποτελούν τα πρόθυμα όργανα του κρατικού μηχανισμού και πρόκειται για δυνάμεις αντεπαναστατικές. Και ειδικά στις αραβικές και τις ανατολικές χώρες, οι «ισλαμιστές» καταστέλλουν τώρα τους αγώνες και τις οργανώσεις της εργατικής τάξης, όπως το είχαν κάνει και στον προηγούμενο αιώνα.

Ωστόσο πρόκειται για έναν πολύ παράξενο πόλεμο, που πλήττει όχι τις ένοπλες και αστυνομικές δυνάμεις του «Δυτικού εχθρού», αλλά τους απλούς ανθρώπους, με τρομοκρατικές επιθέσεις στις αγορές, στα τρένα, κτλ. ... Πρόκειται για ενέργειες σκοπός των οποίων δεν είναι να αποδυναμώσουν τον αντίπαλο, απεναντίας να τον ενισχύσουν, όπως επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα στο Παρίσι.

Ως εκ τούτου, δεν συμφωνούμε μαζί τους. *Ναι, πρόκειται για πόλεμο! Αλλά για έναν πόλεμο ενάντια στην παγκόσμια εργατική τάξη, έναν καθημερινό πόλεμο για να αποπροσανατολίσουν τους εργαζόμενους από τους δικούς τους αγώνες καθώς και από την αναγκαιότητα της ταξικής αναδιοργάνωσής τους. Πρόκειται για έναν πόλεμο εναντίον όλων των προλεταρίων του κόσμου παντού, οι οποίοι όπου κι αν βρίσκονται, από το βορρά ως το νότο, την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή, τις ΗΠΑ, τη Ρωσία και την Ασία παραμένουν, λόγω ιστορικής αναγκαιότητας, ο μοναδικός και ακαταμάχητος θανάσιμος εχθρός αυτής της κοινωνίας που σήμερα βρίσκεται σε σήψη.*

Σε αντίθεση με όλους τους εκ δεξιών και εξ αριστερών εκπροσώπους του συστήματος, που είναι κενοί ιδεολογίας, αλλά υπερασπίζονται σύσσωμοι και

με ζήλο την «*Αυτού Μεγαλειότητα του Κεφαλαίου*», διακηρύσσουμε ότι σε αυτό το πεδίο μάχης μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, οι προλετάριοι διατρέχουν τον κίνδυνο, για άλλη μια φορά, να κυριευτούν από εθνικές, εθνοτικές και θρησκευτικές διαιρέσεις, και να υποταχθούν έτσι στην άρχουσα τάξη, η οποία φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, χωρισμένη σε δύο αντίπαλα στρατόπεδα, ενώ στην πραγματικότητα είναι ενωμένη στην προώπιση των συμφερόντων και της εξουσίας της.

Από την πλευρά της εργαζόμενης ανθρωπότητας υπάρχει μόνο η θεωρητική δύναμη και η πρακτική του κομμουνισμού. Το μέλλον του βρίσκεται μονάχα στην τελική μάχη για την ανατροπή του καπιταλισμού. Σε αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει να συστρατευτεί το παγκόσμιο προλεταριάτο: *Προλετάριοι όλου του κόσμου, ενωθείτε!*

Ιανουάριος 2015

**Διεθνές Κομμουνιστικό Κόμμα- Il Partito Comunista Internazionale
(Il Partito Comunista)**

<http://www.international-communist-party.org>

<https://engymo.wordpress.com>